

TERMS OF THE PAPER.

The Terms of the Paper, will be half the former charge or two shillings a year.
 Prepayment will be required in every case.
 To Subscribers who receive the Paper by mail, the terms will include the postage, which we are obliged to prepay at the rate of one penny each number. To them therefore, the price of the Paper will be—four shillings a year.
 The difficulty of remitting small sums from distant places may be obviated by five subscribers uniting their subscriptions and remitting them together in a single pound note.
 The names of Subscribers will be published; and all receipts of money will be regularly acknowledged on the last page of the Paper.
 Subscribers on the Continent may receive the paper at four shillings a year; their papers having to be sent by mail, and a postage of one penny, being prepaid on each. This is exclusive of Continental postage.
 Agents are requested to receive no subscriptions except in conformity with the above terms.
 Advertisements will be inserted as heretofore at the rate of one penny and a half each line, reckoning the type at Brevier size or seven and a half lines to an inch.
 All Notices of Deaths and Marriages will be chargeable as Advertisements.
 Communications should be post paid to receive attention.

- CHUNDICOOLOO—Mr. W. SANTIAGO PILLAY.
- POINT PEDRO—Mr. G. H. HALLOCK.
- JAFNA—THE MISSIONARIES.
- TRINCOMALIE—Rev. J. WALTON.
- KANDY—Mr. L. LAWTON.
- BATTICALOE—Rev. J. GILLINGS.
- MADURA—Rev. C. F. MUZZY.
- DINDIGUL—Rev. J. RENDALL.
- TRANQUEBAR—Mr. G. W. COE.
- MADRAS—P. R. HUNT, Esq.

நாற்சமயகோளர்.

ந. ம. காண்டம்.

அயின்கியாதேவம் பரத்துவேடுபந்நைங்கிந்நோன்மோக்கிதக நாராயணஐகன்நாதா தையவபாஷாண்டிளஸ்குறுதக.

இதன் கருத்தென்னவெனில், சுகநாதனயிருக்கிற நாராயணனைப் பார்க்கிலும் முக்கியமாயிருக்கிற அந்நிய தேய்வமுண்டென்று சொல்லுகிறவர்களேவர்களை அவர்கள் அறிவினர்கள் வஞ்சகருமாயிருக்கிற துமல்லாமற் பத்திரகளைன்னும் நாமத்தார் சொல்லப்படுவதற்குத் தகுந்தவர்களென்பதே. அன்றியும் வேறொரு இடத்தில் சொல்லியிருக்கின்றதாவது,

நாமதேவோ மகாதேசோ விக்கனேயஸதமகேஸ்வரகானதஸுபஞ்சாரமங்கிசுகேத பதம்சமதிகம்பியத்தே.

இதன் கருத்தென்னவெனில், மகாதேவனென்னப்பட்டவனதுவே மகேசுவரனென்றமறியப்படவேண்டும். இவருக்கு மேலானவன் என்று நினைப்பதில்லை யென்பதாம். மேற்சொல்லிய சலோகத்துக்குவிரோதமாக எழிய சுவலோகமென்னவெனில்,

வாசுதேவம் பரிததயச் சிய யெனயாதேவா முபாஸ்தே துருஸ்டிதோ ஜானவீதீரேபுங்கனத்திற்றம்திக.

இதன் கருத்தென்னவெனில், வாயுதேவனென்னப்பட்ட விஷ்ணுவை விட்டுவிட்டு அந்நியதேவனை வணங்குகிறவன் தாகமடைந்த மதியினன். கங்கையினுடைய கரையின் மேலே உறக்கார்த்து கிணற்றை வேட்டுக்கிறவனுக்குச் சமமாகவெண்ணப்படுவான் என்பதாம். அன்றியும், இந்து தேசச் சதுர்வேத சித்தாந்த அந்தணர்களுடைய வேத சாஸ்திர புராணங்கள் ஒன்றுக்கொன்று ஒவ்வாமல் மாறுபாடும் பழகுமுள்ளவைகளாயிருக்கின்றனவென்பதற்கு மேற் சொல்லிய சிந்து திருட்டாந்தரங்களேபோதுமானவைகளாயிருப்பதிலும் அதை விவரித்துச் சொல்லியிடத்தில் அதுவே ஒரு பெரிய புராணமாகமென்பதும்ல்லாமல், இரங்க மகத்துவத்தினால் இரங்கராசா நமோவென்று சொல்லியிருக்கின்றது. அப்படியானால் அச்சுவன் விஷ்ணுவென்கிற இரண்டினன் இராசாக்களை இப்பொழுது பணிந்தால் அது முன்சொன்ன இலட்சணங்களுடைய ஒன்றான பராபரவஸ்துவைத் தொழுகிறாய்ப் பலன் தருமோவென்பீர்களாகில் அப்படிப்பட்ட தமிழர்களுக்கு இந்தக் காரியங்களை உற்றுவிசாரிக்கிற விசேஷித்தஅறிவுவேண்டாதாவென்றிருக்க, நாங்கள் வேதத்திற்கு அயோக்கியரென்றும்.

* அன்றியும் மேற்சொன்னவர்களால் உண்டாக்கின கைலாசம் வைகுண்டம் பதவி சொற்கமுதலானவைகளைமுண்டாக்கினவர்களார்! இதை நான் முகப்பிரமாவின் பின்னாக உண்டாக்கவுங்கொடுக்கவுத் திராணியுள் சமர்த்தமுடையவர்களாயிருக்க, இவர்களாலாகாமற்போகவேண்டியமுகாந்திரமென்ன? இவர்கள் அவர்களுக்குப் பண்விடைகாரரென்று எப்படிச் சொல்லலாம்? அவர்கள் தங்கன்தங்களுக்கு வெவ்வேறே மோட்ச ஸ்தலமுண்டாயிருக்கிறது நீதியானால்? அது உண்மையானால் அவர்கள் தலைக்குத்தலை வெவ்வேறே மோட்சஸ்தலங்களுமுண்டாயிருக்கலாமே. அப்பொழுது மீதுதாயிருக்கிற தென்றிருந்தும், அந்தப் பரப்பிரமத்தையுள் சிவன் மகா விஷ்ணு இம்முன்றுபோரையும் ஒருவரென்றெப்படிச் சொல்லலாம் எப்படிச் சொல்லலாமென்றால், அப்போ பாவமொன்று, புண்ணியமொன்று, மோட்சமொன்று, நரகமொன்றென்று சிலவித இனங்கள் தனித்தனியே ஒன்றாயிருக்க, அந்தஸ்தலம்எப்படியுண்டாயிருக்கவேண்டிய காரணமேதென்று கேட்டால் தோரியாமல்யங்கிக்கொண்டேயிருப்பார்களமுண்டா! அல்லது நாங்கள் உங்களுக்கு என்ன சொன்னாலும் எங்கள் புத்தியே பெரியதென்று மொழிகிறதான பெரியோர்களுக்குத்தகுந்ததாயிருக்குமா? அதெப்படியாகியிருக்கிறது உங்களுக்கு அவசரமென்னவென்று கேட்கிறது ஏதையோலிருக்கிறதென்றால், ஒரு உத்திராட்சப்பூண உபதேசம்பண்ணிற்றுமென்று நாவூ சுகாமற் சொல்வதைப்போல் இருக்கிறது சரியாகுமா? அது சத்தியமானால் ஒருநீருடன் பிறவனக் கொலையெய்துபோட்டுத் தீர்க்குவனை நல்லவென்றும், யோக்கியனென்றும், இவன் அத்தகுத்த தகுமானவென்றும் சொல்லி அவனைத் தன் வீட்டிலே சேர்த்துக்கொள்ள ஐயப்படாமல் அவனுக்குத் தன் மகளைச் சம்பந்தம்பண்ணிக்கொடுத்து மனங்கனமாய்த்தீர்க்கிறபோர்களமுண்டா? அதுவுமுண்டென்றால், ஒரு யானை ஆயிரம் பொன்பெறுமானால் அதன் அடியும் ஆயிரம்பொன்பெறுமென்றுரைப்பார்களமுண்டா? இல்லையென்றுசொன்னால் அத்திருடன்கூட கொலையாதகளைச் சேர்த்துக்கொள்ள மனவளமலிருக்கிறதெப்படியோ அந்தப் பிரகாரமே இப்பிரமத்தையும் அவனுக்குச் சரிசமமானவரென்று சொல்லலாமேயன்றி அவரை மெய்யங்கடவுள்வென்றே தள்ளவேண்டியது அவசரமான காரியமல்லவா? அவரை ஒருபோதும்தள்ளக்கூடாதென்றால், உலக முடிய மறை பெய்தாலும் ஒட்டாங்கிள்சிற் பயிருண்டாக மாட்டாததுபோல அப்படிப்பட்ட பிரமத்துக்குச் சர்வக்கயத்துவமுடைய தெய்வமல்லவென்று தீர்ப்போம். அதற்குச் சரியான மறு உத்தரவுத் தகுந்த பிரகாரம் உங்கள் படிப்பாண்மையையே விட்டமனதுடனே நீங்கள் நிரூபிக்கக் கூடுமேயானால் தாவீனா இல்லாவிட்டால் அவரைக் கனவிலும் நியாயமானவரென்றெப்படிச் சொல்லலாம். அவர் பொய்யானவரும் மாறிப்போகிறவரும் அழிவுக்குரியவருமான தெய்வமென்று சொல்லக்கூடியதேயல்லாத வேறல்ல. அதெவ்வாறென்றால், இதில் கர்த்தர் தம்மிடத்தில் மன்தீசேருகிற தற்காக அமைத்த நூலேயாகில் இப்படிப்பேதாபேதகத் தப்பறையானதென்று தருகிறதாய் விளங்குகிற துமன்றி இத்தனடியிற் சொல்லிய பாடலைக் கவனிக்கிறதோ * அப்பரப்பிரமத்தை இப்பொழுது பணிந்தா

* அகஸ்தியர் பாடிய ஞானம் முப்பத்தீல், உம். யகூம். பாட்டுக்கள்.

பாரப்பா பூரணத்தின் மனத்தையோட்டிப் பரப்பிரம நாதமது சிவத்தீர்சேர்த்துத்—தேரப்பாசத்தியையுற் சாம்பலாக்கிச் சிவசிவாவென்றபொருள் கைக்குளாக்கிப்—போப்பாநால்வேத மயக்கமாக்கிப் பூயிலே மானிடரை மோசம்போக்கி—வேரப்பா சித்தரும்பூரணமதாகி வேடிக்கைபேற் கட்டிவிடுத்தார் தானே.

வேதாந்த தமிழ் மார்க்கமுறையைக்கேள் விரித்துரைக்கப் பெரியோர்க்குக் கோபம்வேண்டாம்—நாதரென்னும் முழுவத்தீ நரகப்பேய்கள் நாதனென்ற பலபலத்தீரங்குபண்ணிக்—காதாந்தமாய் வலைக் கண்ணெற்றியீக் காசிகெக்கெயென்று நவதானம்பண்ணி—மாதாந்தருவமேயெடுத்து இந்த வையகத்தை மயக்கிற் வதத்துப்பாரே.—என்று அகஸ்தியர்சொன்னார்.

ல் அது முன் சொன்ன இலட்சணங்களுடைய ஒன்றான பராபரவஸ்துவைத் தொழுகிறாய்ப் பலன் தருமோவென்பீர்களாகில் அப்படிப்பட்ட தமிழர்களுக்கு இந்தக் காரியங்களை உற்று விசாரிக்கிற விசேஷித்த அறிவு வேண்டாதாவென்றிருக்க நாங்கள்வேதத்திற்கு அயோக்கியரென்றும். இன்னும்வரும்.

உதயதாரகையின் முகாமைத்துரையவர்களுக்கு வந்தனம்.

தயவுபண்ணிப் பின்னல் வரும் சில வினாக்களை உங்கள் உதயதாரகை வழியாய்ப் பிரசுரித்தப் படுத்தக்கேட்டுக்கொள்ளப்படுகிறது. இஃதை வாசிக்கிறவர்கள் இவ்வினாக்களின் இருக்கிற எழுத்துச் சொற்குற்றம் பாராமல் நாம் வினாவியது நமதுஅறியாமையை உங்களுக்கு வெளிப்படுத்தி நாம் சந்தேகநீவாரணம் அடைந்துகொள்ளும்படியன்றி மற்றொன்றற்கல்லவென்பதைக் கருத்திலவைத்துத் தயவாய் நல்லுத்தரம் மறுதாரகை வழியாய் வெளிப்படுத்தக் கேட்கிறோம்—அவை வருமானு.)

கவது. நமது ஆத்துமாவுக்கு வியாபகமெவ்வளவு? உவது. அதின் வியார்த்தி எப்படி? கூவது. அதின் ஞானமெவ்வளவு? சவது. அஃது ஏசுதேசியோ அநேசுதேசியோ? ருவது. ஒவ்வொரு மறுவுருடைய ஆத்துமாவும் ஒருநன்மைத்தோ பல தன்மைத்தோ? கூவது. அஃது தேகயோகமானதெப்போ? எவது. அஃது தேகவியோகமானபின்எத்தன்மைத்தாய் எவ்விடத்தாயிருக்கும்? அவது. அஃது இவ்வுலக சீவியர் ஒரு காலத்துப்பல தேசத்துறைந்து செய்யும் வணக்கம், ஆசாரம், அவமதி முதலானவற்றைக் கவனிக்கத்தகுந் தன்மைத்தோ அல்லவோ?

கூவது. தம்மை நேசித்துச் சங்கீத்தவர்க்கு அணுக்கிறகத்தையும் அப்படிச் செய்யாதவர்க்கு உக்கிரகத்தையும் அருளவல்லதோ?

யவது. மரித்தவுடனே சுத்தாத்தமாக்கின் தேவ சன்னதானத்திலும் அசுத்தாத்தமாக்கின் பசாசின்சன்னதிலும் உறைந்து சுகதுக்கபோகங்களைத்துத்து வாழ்வதோ? அல்லது மறுதல வாசத்தினாலாவது மறு சன்னத்தினாலாவது சுத்திகரிக்கப்பட்டுத் தேவ சன்னதியில் சுகபோகம் பெறத் தகுந்ததோ?

இவ்வினாக்களுக்கு வேதாகம சாஸ்திரங்களைக்கொண்டும் பின்புசாதாரண யுத்திரியாயங்களைக்கொண்டும் விடைவருவதாயின் சைவ மதானுசாரிகளுடைய பிதர் பூசைகளிலும் ஞேமானு தீருச் சபையாருடைய சுத்தாத்தமா பூசாசாரங்களிலுமுண்டாயிருக்கும் பிரயோசனம் அப்பிரயோசனத் தெளியவரும். இன்னுஞ் சிலபல வினாவும்.

துஅநகரம் ஶ்ரீ ஆவணம் மா | இப்படிக்கீ, சம், கூவ. | சத்தியானுசாரிகள்.

மகா கனம்பொருந்திய முகாமைத்துரையவர்களுக்கு வந்தனம் தந்தனம்.

இற்றைக்கு முதற் சென்றுபோன நாட்களில் ஒரு நாரீரவு எட்டுமணி போய் பெரும் தெருப்பாதையாய் நான் போகும் போது பாதிரியார் முச்சந்திக்கண்டையிலிருக்கும் ஒரு வீட்டில் மீதுந் வேடிக்கையாகுச்சின்னமேளம்பெரியமேளம் முதலிய கீதவாத்தியங்களினும்கீதலங்காரத்தினுமும் நிரம்பிச் சந்தடி மீதுந்நுந்து. இவையென்னென்று தெருவிலே நின்ற ஒருயோக்கியனைக் கேட்டேன். அவர் தாவளத்து வயிரமுத்தனுடைய வீட்டிலே கலியாணமென்றார். நாமும் அங்கேபோகுதோவென்று கேட்டேன். இல்லை வேறொரு அஜ்வலாகப் போகிறேனென்றார். கலியாணவீட்டுக்கோ போகவில்லையென்றேன், இ

கழதைகட்டியோமஞ்செய்தார் கழதைமன்னமாதமோ—பழதுகற்றமாந்தர் கேளும் பரமசிவன் கத்தே—முழுதுமான ஞானநுபுர்த்திந்நிற்புறம்—எழுதுமாதியந்தமுமிதையமுங் கட்டந்தே.—என்று சிவவாக்கியர் சொன்னதுபோல நீங்கள் அந்தக் கழதையைஅன்னமாகக்கூடாததெப்படியோஅப்படியேபரப்பிரமம், சிவன், விஷ்ணுபிரமா, சத்தமுதலானவர்களுக்கு சாஷாய்ப் பராபரவஸ்துவாக்குச் சரிசமானவர்களென்று கனவிலையுற் சொல்லக் கூடாதென்றும் அறிந்துகொள்க.

ட்டம்போன கோவியன் வீட்டிலே சாப்பிடுவேனோ வென்றார். நல்லதும் இவ்வூர்லிருக்கின்ற உம்மைப் போற்கொத்த பிரவுக்கள் ஒருவரும் போகவில்லை யாவென்றேன், ஏன்காணும் இவ்வீட்டத்தீர் சிலப் படிக்களும் அவர்களுக்குக் கட்டுப்பட்டாயவரும் அவர்களுடைய சில பெண்களும் சாப்பிடவந்திருக்கிறார்களென்றார் ஆனால் நல்லதும் அவர்கள் போசனம்பண்ணுவார்களே ஆனால் நீர் பொச்சிக்க கூடாவென்று கேட்டேன் நல்லதும் போம்போம் புலிபசித்தார் புல்லையுள் தீண்டுமோவென்றார் நல்லது முன் சொல்லப்பட்டவர்கள் எப்படி இட்டம்போன கோவியவீட்டிற் போசனம்பண்ணுவார்களென்றேன். அதற்கவாழ்ந்தாள் யாழ்ப்பாணத்திலிருந்து வந்து வீராவேசத்தால் சேர்ந்த ஒரு பெண் ணையுட்கலியானம்பண்ணிச்செட்டித் தோம்பிலே எழுதிக்கொண்டு செல்லப்பின்ன மதுவாயாகத்தரையிலே ஒரு பெண்ணையும் தன்மகனுக்கு விவாக முடித்துவைத்ததும்ன்றி நெடுநாளாகப்பாக்கு தீத்தி முவன என்னு கோப்பி பலவீத வியாபாரஞ்செய்து இப் பிரவுக்களுக்கு வேண்டிய வொவ்வொருகாரியங்களுக்கும் உதவியுள்ளவையிருக்கிறார். மேலும் அளவில்லாத பணங்களைச்செலவிட்டுப் பின்பற்றுவருவதிலும் அவர்கள் சந்தேகமில்லாமற் சாப்பிடுவார்களென்றார். நல்லதும் நம்முடைய முட்டுக்கொண்டுக்கு ஒரு உதவியும்பண்ணவில்லையென்றேன். எனக்கவன் பலமுறையிலும் உதவிகளைப்பண்ணினாலும் கோவியன்வீட்டிலே சாப்பிடுவேனோவென்றார் நல்லதும் போம்போம் இவர்களிலும்பார்க்க நீர்மகாயோக்கியனோவென்றேன் சந்தேகமென்ன பணத்துக்காசைப்பட்டுத்தீண்டுகளிலும் தின்னலாமோவென்றார். நல்லதும் நாம் போய்வாருமென்று உபசாரத்துடனே நடத்திப்போட்டுப் பார்ப்போமென்று உள்ளேபோனேன் அப்படியே பந்தியிருத்திச் சாப்பாடுநடக்குது அதையும் கண்டுகொண்டு இவர் வராததினாலே சாதவீத்தியாசஞ் சற்றேயுண்டென்றும் இவ்வையென்றும் நம்பவேண்டியதற்கும் இடமிருக்குது அஃதன்றி தூகாகையே நீதானே இதைவெளிப்படுத்திச் சாதவீத்தியாசம் இவ்வையென்று தீட்டாந்தரம்பண்ணுவாயென்றும் இவர்கள் ஒன்றுபடச்செய்து நல்லறிவுகளைக் காட்டி வைப்பாயென்றும் நம்புகிறேன்.

இப்படிக்க, குலத்தவரையவோன்

உதயதாரகை.

யாழ்ப்பாணம், துணைசமீ (௯). புரட்டா. 1911 கூ.வ.

மதுபானகண்டன பலாபலன்.

மதுபானத்தை உட்கொள்ளுவதை விட்டுவிட்டதினால் தனக்குவந்த நயத்தைப்பற்றித் தஞ்சாவூருக்கு மீசியோனாரியாயிருக்கின்ற கனம்பொருந்திய தோமஸ் பிறதேட்டன் என்பவர் சென்னபட்டினத்திற் போனமாய்ச் ஆறுதேதியிற் கூடின மதுபானவிலக்குச் சங்கத்திற் பேசினபேச்சாவது.

இற்றைக்கு ஏறத்தரைய எட்டுவருடத்திற்குமுன், ஆத்தமத்துக்குள் சரீரத்துக்கும் வைத்தியாய்க்க டாக்குத்தர் இஸ்கட்ட ஐயர் தஞ்சாவூருக்கு என்னைக்காணும்படி வந்திருந்தவனாயில், தீடமுலமாய் ஆத்தமத்துக்குள் சரீரத்துக்கும் வரும் தீடகைப்பற்றி என்னிடம் அவர்பேசினபேச்சுக்கள் என்மனதிற்கெட்டியாய்ப்பட்டதினால், மதுபானத்தை உட்கொள்ளுவதை முற்றும் விலக்கிப்போட்டதும்ன்றிச் சென்னபட்டினத்து மதுபானசங்கத்துக்கு உதவிச்சங்கமாக நானுமொன்றைத் தஞ்சாவூர் இஸ்தாபித்ததினால் அதுகொஞ்சக்காலமாக மகாவிரத்திப்பட்டுவந்தும், நான் திரும்ப அவ்விடம்விட்டு நாகபட்டினம்போகவந்தபடியால் அச்சங்கம் நின்றுபோயிற்று நான் நாகபட்டினத்திலும்போய் உதவிச்சங்கம் ஒன்றை இஸ்தாபித்தேன் அது இப்பொழுதும் நிலவது நிற்கின்றது. நான் இனிமேல் மதுபானத்தை உட்கொள்ள மாட்டேனென்றும் அதை மறுபெருக்குக் கொடுக்க மாட்டேன் என்றும் வாக்குத்தத்தம் பண்ணின நானோவென்றால் என் சீவியநான் முழுவதிலும் அது மகா சந்தோஷமான நாளென்றேன் இறுக்கிறேன். நான் இவ்வளவும் ஆரோக்கியத்தான் இருக்கவந்தகாரணம் மதுபானத்தைவிட்டதாலன்றி மற்றும்படியல்ல. மதுபானத்தை நான் வழமையாய்க் குடித்து வருகையில் நான் காய்ச்சலுக்குத் துன்பத்துக்கும் விற்றுவாய்க்கும் ஏதாவாயிருந்தேன். குடியாமல் விட்டதின பிற்பாடு நானொருநாளென்கிலுடி துன்பமாயிருக்கவில்லை. நான்மெத்த ஆரோக்கியமுள்ளவனாய் முன்னொருக்காலஞ் செய்யப்பெயலவில்லாத வேலைகளை இப்பொழுதுமெத்தப்பெயல்கொண்டு செய்துவருகிறேன். மேலும், இரண்டு அல்லது மூன்றுகிழமைய

ளவுக்கும் நான் வீட்டிலிராமற் கீராமங்கள் குறிச்சுகள்தோறும் வெயிலென்றும் பாராமல் தங்கச் சத்திரமாததல் மடமாததலில்லாமல் பிரயாசப்பட்டேத் தீரிந்தேன். அனேகமுறை ஒருநாளாயில் அனேகமாயிரம்பேர் சாகக்கூடிய பேதிவாய்திகள் ஊசாடுங் கீராமங்களின்று இருந்தேன். அப்படிச் செய்தவந்தும் அரைநேரமென்குதல் எனக்குச் சரீரசகமில்லாமல் இருக்கவில்லை. இதற்கெல்லாங் காரணங் குடிவேறி மறதியேயன்றி மற்றும்படியல்ல. குடியாமல் விடுவது மனதுக்கு நல்லது, ஆத்தமத்துக்கு நல்லது, சரீரத்துக்கு நல்லது, பணத்துக்கு நல்லது.

தீருவுள செயல்.

ஒருநாள் ஒரு பெரிய வத்தகன் சந்தையிலிருந்து குதிரையிலேறிச் சாக்கு நிறையப் பணமுங்கட்டிக் கொண்டு வீட்டுக்குப்போகையில், மழை பெய்துபெருவெள்ளம்போட்டதினால் அவன் முற்றும் மழையில் நனைந்துபோகவேதுவாயிற்று. அப்பொழுதவன் ஐயோ எனக்கீங்குமெனவாயில் இப்படி வருமோவென்று கடவுளைத் தீட்டிச் சபித்துக்கொண்டிருப்போகையில் நாலு வளமும் நெருங்கிய நீக்கல்லாத ஒருகாட்டுக்குள்ளே போய்ச் சேர்ந்தான். அப்போ அந்தக் காட்டிலிருந்த ஒரு கள்ளன் தன் துவக்கில் மருந்துபோட்டு வத்தகனுக்கு இலக்குவைத்துச் சுடுகையில், தீர்வாய் மருந்தில் மழைபட்டு நனைந்திருந்தபடியால், தீர்வாய்ப்பற்றி வெடி தீரவில்லை. அதை வத்தகன் கண்டு அத்தீக்கீரங் குதிரையைப் பாய்ச்சல் விட்டுக்கொண்டோடித் தப்பின பிற்பாடு அவன் தனக்குள் நினைத்ததென்னவெனில், நானெவ்வளவு மலையம், கடவுளின்நேரம் என் நயத்துக்காக வரவிட்ட மழையை நான் சக்யாமல் அவரைத் தீட்டிச் சபித்தது எவ்வளவு பேதமை! இந்நேரம் மழைபெய்யாதிருந்தசேயானால் நான் இதற்கு முன்கள் னாற்றி சுடப்பட்டிருந்து என் பொருளையும் மூன்றுபோவேனென்று நினைத்துணர்ந்து விசாதலப்பட்டான். யாதொன்றையும் நினையாமல் அளவிறந்த ஞானத்தைப்பொருந்திய கடவுளைப் பார்த்து அவர் ஞானமற்றவரென்று நினைக்கிற கோட்டாட்டுக்கு விசாதலமோசுரு கதை சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது. எப்படியெனில், ஒரு நாளொரு மனிதன் நெடுந்தாரம்போயினதது ஒரு சில மரத்தின் கீழ்ப்படுத்திருந்த பொழுது அவன் நினைத்ததென்னவெனில் கடவுளுக்குப் புத்தியில்லை. எனென்றால், இந்த ஆலமரமானது மகாபெரிய விஸ்தாரமாயிருந்தமதின்பழங்களைமகா சிந்தாகவும், பூசணிக்கோடி மகா சிந்தாயிருந்தும் அதன்பழங்களை மகா பெரிதாகவும்படைத்திருக்கிறார். கடவுளுக்குப் புத்தியிருந்தால் அப்படிச் செய்யமாட்டார் என்றான். இப்படி என்னக்கொண்டிருக்கையில், ஆலமரத்தின் இருந்து ஒரு பழம் அவனானைய வயிற்றில் விழுந்தது. அப்பொழுது அவன் எண்ணினதென்னவெனில், ஆ, ஆ! நான் மோசமாய் நினைத்துக் கடவுள் புத்தியற்றவரென்று சொல்லிப்போட்டேன். அவரோ வரம்பிலா ஞானத்தையுடையவரென்றின்றனவிலி எனக்குத் தெரியவந்தது. எப்படியென்றால், இன்றைக்குள் வயிற்றில் ஆலம் பழம் விழுந்துபோவே பூசணிக்கோடி பழம் விழக்கூடியதாயிருந்தாற் செத்துப்போவேனே, அதை என்னைத்தான் ஆண்டவனும் ஆலம்பழத்தைச் சிந்தாகவும் பூசணிக்காயைப் பெரிதாகவுமுண்டாக்கினாரென்றெண்ணி எழும்பிப்போய்விட்டான்.

புத்ததேவனுடைய தந்தம்.

புத்ததேவனுடையவாயிலிருந்துவிழ்ந்த தந்தமென்று சொல்லப்பட்ட ஒருபல்லைவைத்துப்புத்த சமயானுசாரிகளும் அதற்குப் பாதுகாவலராயிருந்த இலங்கைக்கோவரணமேந்தாரும்வருடத்திற்குவருடத்திருவிழாக்கொண்டாடிவந்தார்கள். அதுவுமல்லாமல் அந்தப்பல்லுக் கோவரணமேந்தாரிடத்திலேதானே இது வரைக்கும் போறுப்பாயிருந்தது. இப்பொழுது அந்தப்பொறுப்பை விலக்கி அதை மறுபடியும் புத்தசமயானுசாரிகளாகிய தருக்களமாரிடத்திலே தானே கொடுத்துப்போடவும், வருடாந்த உச்சவ தினத்திற் கோவரணமென்று ஏசுன்றுத்துரையும் மற்றும் சோல்சொரும் முன்னாய் அவ்விடம்போய் நின்றுதிருவிழாவை நடப்பியாதிருக்கவும், ஓர்கடவன் நிருப்பண்ணப்பட்டது. இது (புத்தனுடைய) பல்லுத்தானே அல்லவோவென்று திட்டமாய்ப் புத்தகண்ணுடையகொண்டு மட்டிடடிகிறது உத்தமமென்று கொழும்பிலோர் புதினப்பத்திரிகைகாரன் கேட்கிறார். எனென்றால் அது ஆணைத்தந்தமே யல்லாமற் புத்தனுடைய தந்தமல்லவென்று வெகுபேர் நினைக்கிறார்கள். நான்கள்நினைக்கிறபடி அந்தப்பல்லையெடுத்திப்பொழுது வெந்தீசிலேபோட்டு விற்கக்கூடியதாயிருந்தால், அந்தப் பல்லிலே அழத்தியிருக்கிற போன் முத

தலிய கல்வகைகளுக்கு விலைவைத்துக் குருக்களமார் வாங்குவார்களேயன்றி மற்றும்படி புத்தனுடைய தந்தத்துக்கொரு சல்லியும் விலைவைக்கமாட்டார்களென்று எண்ணுகிறோம்.

யாழ்ப்பாணம்.

குருமார்வருகை.—இற்றைக்கீரண்டோரு வருடத்திற்குமுன் தேகசெளக்கியவீனங் காரணமாக இங்குலாந்துக்குப்போயிருந்த சோன்ஸ்ரென்றும் மகனவியுந் திரும்பிக் காலியில்வந்து சேர்ந்துவிட்டார்களென்றும், இச்செவலு இவ்விடத்தைவிட்டு துக்கரைக்கு நீசமீக்கப்பட்டிருந்த மெஸ்தர் பாட்சீற்றர் திரும்பவும் இவ்விடம்வந்து கோப்பாய்க் கோவிரப்பற்றிலிருந்து குருவத்தியோகத்தை நடப்பிப்பாடுவாரென்றும், மேலும், ஆடிமாதத்திலே இவ்விடத்தைவிட்டு மதுரைக்குப்போயிருந்த மெஸ்தர் மெக்கீஸ் ஐயரும் பிளேச்சர் ஐயரும் திரும்பி இந்தமாதம் இருபதாந்தேதிபோலே யாழ்ப்பாணம் வந்துசேருவார்களென்றும் செய்திவந்தது.

பிறகீட்டமார்கழிமாதம் இவ்விடத்திலிருந்து இங்கு வந்துவழியாய் அமேரிக்காவுக்குப்போன உவாட் ஐயரும் அவர் சமுசாரமும் இங்குலாந்திற் போய்ச் சேர்ந்து அவ்விடத்திலிருந்து அமேரிக்காவுக்குப் போக ஆயத்தமாயிருக்கிறார்கள் முன்னிருந்ததும் இப்பொழுது உவாட் அம்மா அத்தகூரஞ் சுசுபட்டிவிட்டாவென்று கததாசீவந்தது.

கனம்பொருந்திய பிற்றர்பேர்சீவல் ஐயர் அவர்களீரண்டோரு கீழ்மையால், வேதாகமத் திருத்தலின் பொருட்டுச் சென்னபட்டினத்திற்குப்போக ஆயத்தமாயிருக்கிறார்.

வட்டுக்கோட்டையிற் சாத்திரப் பள்ளிக்கூடத்திற்குத் தலைவராயிருக்கின்ற மெஸ்தர் கோய்சீற்றன் ஐயரும் அவர்சமுசாரமும் சரீரகத்திற்காக ஆறுமாதத்திற்கு வங்குளுக்குப் போகுமப்படி காத்திருக்கிறார்கள்.

சுப்பிங்கோடு.—அதுராசபுரத்துப்போலீஸ்கோட்டிலிருந்து யாழ்ப்பாணத்தல் விளங்கின கொலை காரியத்திலே அகப்பட்ட இரண்டுபேரையும் குற்றவாளிகளாக்கி இந்த மாதம் பதைந்தாதேதி மன்றாலே தூக்கிப்போட தீர்த்துவதைத் தீர்மானித்து அவர்களீர்பேரையும் அவர்கள் சீவியகாலமளவுக்கும் பிறவூரிலேற்றும்படி தீர்மானமாயிற்று.

குருநாகல்.

கோலபாதகஞ் செய்ததால் மறியற்படுத்தப்பட்ட குருநாகல் மறியற்கூடத்தைவிட்டுக்கள்வாய்முடித்துப்போயிருந்த அம்மாலெவ்வையென்ற ஓர் துலுக்கனைப் பிடிக்கப் போயிருந்ததும், பிடிக்கப் போனபோலீஸ் தத்தியோகஸ்தர்களில் ஒருவனை அவன் சுட்டுவிழ்த்ததும் உங்களுக்கு நினைப்பாயிருந்தும். அதன்பிறகு, இவனைச் சுட்டுவிழ்த்த ஆர்கொல்லுக்குர்களோ அவர்களுக்கொரு நன்கொடை கோவரணமேந்தாரார் கீடைக்குமென்று ஊரிலே ஒரு பேச்சுண்டானதினால் அப்பேச்சை இத்தலுக்கன் மெய்யென்று நம்பி மறுபேச்சையார் தான்சுடப்பட்டு மரணமடைவதிலுந் தானும்போய்க் கோட்டிலேதென்படுகிறது வாச்யென்றெண்ணித் தன்மனதார மஸ்திருத்தீடம் போனென்று தெரியவந்தது.

திருக்கொணுதமவலை.

பெருங்காற்றுக் தழும்பம்—போனமாதம் இருபத்தொராந்தேதி திருக்கொணுதமவலையிலிருந்து வன்னப்பொறுக்க நாற்பதாயில் தூரமளவுக்குப் பெருங்காற்றுண்டானதினால் வெகுமரங்கள் முறித்துநந்து சேதமானதமன்றி ஆன்மீரால் என்பவருடைய வீட்டிலும் இடிவிழ்ந்து அதைச் சேதப்படுத்திற்று.

நீர்கொழும்பு.

நீர்கொழும்புக்குப் போலீஸ் மஸ்திருத்தாயிருந்த மெஸ்தர் டிக் என்பவர் மரணமடையவந்த இடையூறென்னவெனில், இவரும், நோதுமோர் என்னும் வேறொருவரும் இன்னும் மூன்றுசேவகரும், சலாபத்து மறியற்சாலையிலிருந்தொழித்து ஓடிப்போன ஒரு கள்ளன் தனது தகப்பன்வீட்டில் இருக்கிறென்று கேள்விப்பட்டு அவ்விடம்போய் இராதீர் ஒன்பதமணியளவில் வீட்டைச் சோதனைபண்ணிப் பார்த்துப்பொழுது அவனை அவ்விடங்காணுததினால் அடுத்த வீட்டையுந் சோதனைபண்ணுகையில் அவ்விட்டையவர்கள் பயந்து கூவென்று அவர் களீரொருவன் துவக்கினாரசுட அது மெஸ்தர் டிக்கள்வாரிற் போனார் உடனேவிழ்ந்து அவ்விடத்திலே மரித்துப்போனார். அந்தவீட்டிலும் இந்தக்கள்ளன் எனக் கானவில்லை. துவக்கேடுத்திச் சுட்டவனையும் அவ்விட்டுக்கடங்கிய மற்றவர்களையும் பிடித்து விளக்கத்திற்கு மறியற்படுத்தி இருக்கிறார்கள்.

MORNING STAR.

Jaffna, September 9th, 1847.

IMPRESSIONS OF AMERICA.

[Concluded from our last No.]

Another source of error, which might be mentioned is haste. Few who have written on America, have lived long enough in the country, or mingled sufficiently with its different ranks (for America has ranks;) to form a just estimate of the true state of manners and opinions. This may easily be accounted for. There is nothing in the United States very attractive to the mere summer tourist. The scenery upon the whole is tame and uninteresting. There are no antiquities which date further back than Governor Hancock's house in Boston. Here are no paintings; no sculpture; and hardly any architecture worth looking at except two or three public buildings in a few of the principal cities. There are few places of amusement, because there are few idlers. Every man is busy. To "go ahead" is each man's aim, whether he be Professor or Politician, Merchant or Minister. This is no country for the ennuil or invalid, for the Parisian loungeur or the Italian voluptuary. But let any traveller with intelligence, observation, and well matured and disciplined mind, enter the American States determined to see all, and judge truly, let him leave his systems and theories when he lands at the Custom House, there to remain until he embarks for England (to be brought home if he thinks proper with or without the drawback) let him resolve to study the individual history of the country, and learn what has been done during the few years that have elapsed since Columbus left the Old World and saw the lights of the unknown Continent gleaming on its yet dark shores; let him with an open sympathizing heart "drive among the throngs of men;" and we will venture to predict, that whatever opinion he may have of the world he has left, he will at least wonder at the world which he has reached and look forward with glad hope to the future destinies of man. For with all her faults, and all her crimes, in spite of her vile slavery, or tyrant mobs—her silly vanity or grasping ambition—her Lynch law, or Pennsylvanian bonds, what a spectacle to a Briton is America, Britain's first-born! A country bounded by the two great oceans of the world—peopled with the conquering Teutonic race, "speaking the language Shakspeare spoke," sweeping down forests that shadowed "the life-giving earth"—building cities in the wilderness—crowding mighty rivers with the commerce of the Globe, and carrying civilization to the recesses of the Rocky Mountains and the shores of the Pacific—scattering the seeds of divine truth by the hands of 20,000 ministers and 17,000 Sabbath Schools at home, and by nearly 1,000 agents abroad—educating millions and founding kingdoms! Conservatives though we be both in Church and State, we can gaze upon this picture without any envy or jealousy, but rather with feelings of pride in the advancing greatness of our "blood relation," and in full faith that America, amidst all the inevitable changes yet before her, will mightily advance throughout all generations, the good of man, and the glory of God.—*Edinburgh Journal.*

INTEMPERANCE AMONG THE TAMILS.

Testimony of Rev. Thomas Brotherton, missionary of the S. P. G. F. P. before a meeting of the South India Temperance Union, held at Madras on the 6th ult.

A very respectable Brahmin in Tanjore told me the other day, that some few years ago, the heathen knew not what it was to indulge in intoxicating drinks, and the Europeans were their tutors in this matter; but now, while in comparison with those days the Europeans seldom drink to excess; the Hindus were quite qualified to teach them how to drink. I can safely say, that I have seen as much drunkenness in Tanjore amongst the Hindu heathen, as I have in any English town of the same population. It is a fact well known, that in another large city in the province of Tanjore, which is the centre residence of a great number of pensioned Hindu servants of Government, that more ardent spirits are sold, in proportion to its population, than in any other town of the province. Caste now forms no barrier to this torrent of drunkenness, and also (as far as I have been able to trace it) its origin must be traced to European contact, either in the various departments of Government, or else in the relation of domestics and servants—and the consequences of all this are most lamentable. When that sore judgment of God pestilence, is in the land, (I speak now of natives) arrack and toddy arm the pestilence with tenfold vigor, and lay open their victims to the deadliest attacks, when humanly speaking, they would otherwise have escaped unharmed.

STRIKING INSTANCE OF SELF-DEVOTEDNESS.

In the South of Africa, there is a lazar-house for lepers. It is an immense space, enclosed by a very high wall, and containing fields which the lepers cultivate. There is only one entrance, which is strictly guarded. Whenever any one is found with the marks of leprosy upon him, he is brought to this gate, and obliged to enter in, never to return. No one who enters in by that awful gate, is allowed to come out again! Within this abode of misery there are multitudes of lepers in all stages of disease. Dr. Halbeck, a Missionary of the Church of England, from the top of a neighboring hill, saw them at work. He noticed two

particularly, sowing peas in the field. The one had no hands, the other had no feet,—these members being wasted away by the disease. The one who wanted the hands was carrying the other who wanted the feet, on his back, and he again carried in his hands the bag of seed and dropped a pea now and then, which the other pressed into the ground with his foot; and so they managed the work of one man between the two.—Ah! how little we know of the misery that is in the world.

CONSTANT MIRACLES.

There is an eastern story, of a boy having challenged his teacher to prove to him the existence of a God by working a miracle. The teacher, who was a priest, procured a large vessel filled with earth, in which he deposited a kernel, in the boy's presence, and bade him pay attention. In the place where the kernel was put, a green shoot soon appeared, the shoot soon became a stem, the stem put forth leaves and branches, which soon spread over the whole apartment. It then budded with blossoms, which, dropping off, left golden fruits in their place, and in the short space of an hour there appeared a noble tree in the place of the little seed. The youth, overcome with amazement, exclaimed, 'Now I know there is a God, for I have seen his power!' The priest smiled at him, and said, 'Simple child, do you only now believe? Does not what you have just seen take place in innumerable instances, year after year only by a slower process? But is it the less marvellous on that account.'

THE INDIAN AND THE WOLF.

The Cincinnati Evening Welcome relates the following anecdote.—An old Indian in his hunting excursions, came across a she-wolf, prowling along the edge of a dismal swamp. Although within rifle shot, he reserved his fire, and chose rather to track her den, where he captured three cubs. The government was then paying a bounty for wolf-scalps: and accordingly scalping the cubs, he presented himself before the proper authorities and pocketed the bounty money. For many years he followed up this system, selling the scalps of the cubs, when, presenting himself one morning at the office of the supervisors, the astonished clerk asked:—

"It is impossible there are so many wolves in your country?"
 "Yes," was the laconic reply.
 "In the same swamp?"
 "Yes;"
 "Do you ever see the old she-wolf?"
 "Yes."
 "Well, it is her that does the mischief—why don't you shoot her?"
 "Because, me no get any more cubs, then."

DEGRADATION OF THE HINDUS.

The degradation of soul and the prostration of common sense inflicted upon the Hindus by their false system of religion has seldom afforded a more striking illustration than was witnessed at South Araly, week before last, on the occasion of the death of a noted Brahmin—NAGAHINDEA. This man, who was distinguished for his knowledge of Hindu metaphysics, and his subtlety in disputation, led many eyes of superior minds, captive into the mazes of his sublimated philosophy, and by the common people, he was esteemed almost, if not quite, a god. By some indeed, he was thought to be above the reach of death; but, his end came notwithstanding. It is a little singular too as illustrating the secret infidelity of his friends in the old man's system, that when all the remedial prescriptions of the Shasters had been exhausted without benefit, they should send to a medical student at Batticotta to come and try what his skill could effect for the dying man. He went but finding him in a dying state, did not offer any prescriptions.—He died, and when his body was washed, his besotted and degraded disciples eagerly collected around and sucked up the water as it drizzled down! The inhalation of this filthy fluid—the washings of a diseased body, on the eye of putrefaction would be enough one would think to poison them all. Again, when his body was burned, some of his obsequious disciples, not satisfied with what they had done at the washing, gathered portions of the ashes and eat them!—Who can conceive of any thing more debasing, as the act of a rational creature. It is placing one's self below the brutes—it is putting a premium on the supremest folly a man can be guilty of—it is putting out the little light of truth and sense left in the Hindu mind—it is a voluntary sacrifice of every ennobling endowment of humanity to a superstitious figment of the devil. We press upon the attention of our educated Hindu readers—of our readers whose common sense has not deserted them—of our readers, who have one spark of benevolent feeling in their bosoms—What is the meaning of such scenes as these? What is the sense of them? What is the piety of them?—Is it not devilish? What a libel on the one true and holy and merciful God to act thus in the name of religion? What a libel on man as a rational creature to act thus in the name of philosophy? What a libel on truth and goodness to condescend in the name of truth and goodness to such positions? No, it is devilish;—a legitimate fruit

RELIGION AN ELEMENT OF EDUCATION

It is no difficult matter to prove, that education can never be complete, indeed, that education is deficient in a cardinal respect, without religion. That there is a God, that man is immortal; I hold to be first truths. The distinction, also, between right and wrong, and the absolute connection of happiness with the former, and of misery with the latter, are palpable and indisputable. Our conscience bears testimony to this distinction; all human experience confirms it; and every form of the social state, from the domestic circle to the mightiest government, is based upon it. Since, then, there is a God, and we are immortal, and there is a plain distinction between right and wrong, involving happiness or misery, as we incline to the one or the other, Religion, as springing up from these great truths, must be of the highest moment. It is not only vain to deny it; he is a madman that denies it. Taking religion as a stupendous reality, it must form the best part of education; for, in the first place, it is a knowledge of the most important truths: It is a knowledge of God, who contains all things within himself: this glorious universe is but the effect of God's will—a manifestation of infinite wisdom and power: all science, therefore, merges itself into Theology. It is a knowledge of our own powers and responsibilities; it is a knowledge of the universal law of duty; it is a knowledge of immortality. It embraces, in its mighty range, the interests of earth and heaven, of time and eternity. In the second place, religion is a reforming energy. It convinces of sin, and causes guilt to tremble; it brings God near; it makes his judgment-seat visible; it opens the golden gates of heaven, and lets the eye of the soul travel down the long way of immortality. It does more: it brings over the soul the influence of divine sympathy in the cross of Christ, and the mysterious and healing influences of the Divine Spirit. It is thus, at the same time, law, motive, and purifying power, and cannot be embraced without proving effective. It emphatically forms character, and character is the great end of education.—*Prof. Tappan.*

CLAIMS OF THE GOSPEL.

Great and gifted philosophers of ancient times, such as Socrates in Greece, and Cicero in Rome, who stood upon the highest pinnacles of Olympus, and straining their vision, caught a few rays of that sun, who was rising out of those Eastern plains, declared it their conviction that God would not leave his creatures forever, without a direct message from himself. Poor and pining humanity spake through these as its organs of its deep wants and strong expectations.

A book called the Bible assumes to be that message. This fact should rivet every thought, and secure instant inquiry. Either it is what it professes to be, and merits instant, earnest, and universal attention, or it is a falsehood which deserves to be branded in the severest terms, and burned with public infamy. It is nothing intermediate. It must be inspiration or imposition. It cannot be a mere tissue of enthusiasm to be forgiven—it must be deliberate blasphemy or the inspiration of God. Illustrious, learned, and exemplary men have exemplified its principles in their conduct, and have gloried in sufferings and sacrifices made for its sake and at its bidding; and martyrs have gone down to their graves rejoicing in the imperishable hopes it set, like lamps of glory in the horizon of the future, to light them to their everlasting home. All presumptions are in its favour; all probabilities support it; precedents the most illustrious are its advocates. Does not this lay on thee, at least, the duty of instant and earnest investigation? Does it not render all apathy or neglect, either an insult to God, or insanity? One or other it must be. There can be no intermediate position. Boldly denounce or intensely revere the Gospel you must in all consistency. Which are you prepared to do? Eternities are suspended on your decision. May the eternal Spirit guide thee to a right one.—*Message from God.*

EXCUSES OF THE SINNER ANSWERED.

Numerous as are the excuses which sinners make when urged to embrace the gospel, they may all be reduced to three; the first is, that they have no time to attend to religion; the second is that they do not know how to become religious; and the third, that they are not able to become so.—Want of time, want of knowledge, or want of power, is pleaded by all. Foreseeing that they would make these excuses, God determined that they should have no reason to make them. By giving them the Sabbath, he has allowed them time for religion. By giving them his word, and messengers to explain it, he has taken away the excuse of ignorance; and by offering them the assistance of his Holy Spirit, he has deprived them of the pretence that they are unable to obey him. Thus he has obviated all their excuses and therefore, at the last day, every mouth will be stopped, and the whole impenitent world will stand guilty and self-condemned before God.—*Dr. Payson*

of that system of falsehood invented by the Evil One, by which this people is bound in darkness and death. It is a stoop of abject slavery to false and evil principles unsurpassed in the annals of Satanic domination. And all who contribute to support the system are amenable to their Maker and to their fellow men for the horrible and disgusting fruits, which it bears upon its bosom. Oh! when shall this people awake and put off this filthiness and be clothed in the righteousness, truth, and peace of the Gospel of Jesus Christ.

PRINCIPLES OF GOVERNMENT IN RELATION TO RELIGIOUS DENOMINATIONS.

In a Communication addressed by Lord Torrington to His Lordship the Bishop of Colombo, on the occasion of certain charges having been preferred against two of His Lordship's Catechists (acting also as Thombo holders) for having assumed the authority of the Government and of the Bishop for making certain allegations, "to the effect that civil disabilities would be imposed on those who failed to attend the ministrations of the Church of England;" His Excellency declares it to be the wish and intention of Government to extend "its support and protection to all denomination of Protestant Christians alike, without any predilections of sect, or recognitions of superiority or ascendancy."

"It is my anxious wish says His Excellency by the legitimate and judicious use of every means within the compass of my power to aid the extension of Christianity throughout Ceylon. In furtherance of this great object, Providence has graciously permitted the ministrations of enlightened clergy of various denominations, who, though differing on minor and non essential points, are unanimous in their appreciations of the saving doctrines of the Gospel. And whilst even this diversity may be wisely designed to have its uses, by stimulating the individual exertions of each, I cannot but feel that no more effectual check could be given to the extension of Christianity itself than by placing before the natives the spectacle of contending sects, in which the importance of the great essentials in which they all agree would be apparently forgotten amidst discussions concerning those minor details in which they may happen to differ."

THE DALADA RELIC—This famous relic of Buddhism—Buddho's identical tooth, is to be released from the keeping of the British Government in Ceylon and delivered over to its natural protectors, the priests.—A Government officer is no longer to preside at its annual exhibition, British soldiers are no longer to stand guard at the ceremonies connected with its shew. The Examiner recommends that before it be delivered over to the priests it be submitted to microscopic examination by a competent person, to ascertain whether it be at all a tooth, being supposed by many to be nothing more nor less than a part of an elephant's tusk. It must be humiliating to every reflective Englishman to think what part the Christian Government of this Colony has sustained in the degrading worship of Buddhu's Tooth, and the sooner it is forgotten the better.

Notwithstanding the reverence paid by superstitious Kandians to the Tooth, we venture that if the Tooth denuded of its ornaments were exposed for sale, the priests would bid higher for the gold and precious stones composing the ornaments than they would for the relic of their Deity—the simple tooth.

THE GOVERNMENT SCHOOL COMMISSION.—Bishop Chapman has resigned the Presidency of the Commission, which has been offered to, and accepted by Sir Emerson Tennent.—The cause of the Bishop's resignation is said to have been that he took umbrage at the direct appointment by the Governor of Rev. Mr. Kessen to the mastership of the Normal school at Colombo,—the Bishop considering the Governor as possessing only the powers of nomination, not of appointment.

JAFFNA MISSIONARY UNION.—The monthly meeting of this body for prayer and conference was held on Monday the 6th inst. at Panditeripo. Nineteen persons were present including ladies. The address in the P. M. was given by the Rev. P. Percival; the subject—the Times—in relation to the Church at home—and in relation to the Church here. Under this head many interesting and important topics were brought under the consideration of the meeting.

MISSIONARY.—Return of Rev. J. T. Johnston.—We are happy to hear of the arrival at Galle, by the last Steamer, of the Rev. J. T. JOHNSTON, of the Church Missionary Society, who with Mrs. J. is now on his return to the field of his former labours in Jaffna. He may soon be expected to arrive here.

Rev. R. Pargiter.—We are also happy to learn that arrangements have been made for the Rev. Mr. Pargiter's return to Jaffna to labour at Copay as a missionary in connection with the Church Missionary Society.

Dr. Ward.—By the last mail, Letters were received from Dr. Ward, who was then in England, but expecting to leave for the U. States in about 2 weeks. The health of Mrs. W. had considerably improved.

Rev. Messrs. Meigs and Fletcher, of the American mission, who left Jaffna on the 14th of July on a visit to Madura and the Pulney Sanatorium, for the benefit of their health, are expected to return about the 20th inst.

Rev. H. R. Hoisington, of the same mission, expects to leave this for Madras and Bangalore to remain at the latter place 3 or 4 months, for the improvement of his and Mrs. H's health.

Rev. P. Percival, of the Wesleyan mission expects to embark for Madras in the course of this week, and will be absent about two months, on objects connected with the revision of the Tamil Scriptures.

MELANCHOLY ACCIDENT.—F. L. DICK, Esq. Magistrate at Negombo, met his death lately, under the following circumstances. Himself, with Mr. Northmore of the Civil Service, and three peons went out in search of a notorious burglar, a native who had recently escaped from custody at Chilaw, and who was reported to be in his father's house at Palanchuna, about 5 miles from Negombo. Arriving there between 9 and 10 in the evening, the house was searched but the burglar was not to be found. The party then applied for admission at another house in the neighbourhood, and the inmates being alarmed, one of them discharged a gun through an open shutter the contents of which took effect in the neck of the unfortunate gentleman who fell dead on the spot. The burglar was not in the house and the inmates have been committed for trial.

HURRICANE AT TRINCOMALIE.—Trincomalie was visited with a hurricane on the 21st. ult. which tore up the trees for 40 miles in the direction of the Wanny. Admiralty House was also struck by lightning.

DEATH OF ARCH-DEACON GLENIE.—Arch Deacon Glenie died of dysentery at his estate at Pusilava, on the 23rd ult. It is said he was on the eve of embarking for England.

SURRENDER OF A MURDERER.—Ama Lebbe, a murderer, escaped from Kornegalle jail, who lately shot one of a company of Police sent to arrest him, and has since been at large, has voluntarily given himself up to the Magistrate. It is said he was induced to do this from a false report given out that a reward had been offered by Government to any one who should shoot him down—preferring to take his chance of a trial before the Court to the issue of such an outlawry.

OVERLAND INTELLIGENCE.

By the last mail intelligence was received from England to July 24, and from the United States to June 21.

Parliament was prorogued by the Queen in person on the 23d July.

The Council of Education have adopted a new minute, the effect of which is to modify the application of the Education Bill passed by Parliament, in respect to Dissenters or others who have religious scruples against it. It provides that the inspector appointed by the Council shall not be authorised to examine into the religious instruction given in the school, but only into the secular instruction and general regulation of the school. In the House of Lords the Bishop of London protested against the measure as tending to break down the whole system of inspection; and as being a violation of the compact which the church had shown itself willing to accept for the purpose of promoting the education of the people.

In FRANCE the trial of certain Peers on charges of corruption and bribery has been brought to a close and the accused were all found guilty. General Cubieres and M. Parmentier are each condemned—1, to civil degradation; 2, to a fine of 10,000 francs, and to be imprisoned until the fines and their share of the costs shall be paid. M. Teste is sentenced,—1, to civil degradation; 2, to three years' imprisonment; 3, to pay back the 94,000 francs he had received corruptly. M. Teste had attempted to commit suicide but failed.—The sentence of civil degradation pronounced upon all the accused is thus defined. 1, Dismissal from all public functions, employments and offices, and incapacity ever again to hold such; 2, Privation of the right of suffrage, ineligibility as a deputy, and in general the privation of all civil and political rights, and of the right of bearing any decoration of honour; 3, Incapacity of acting as a juror or as a witness in any process; 4, Incapacity of acting as guardian except of his own children; 5, Incapacity to bear arms, to enter the national guards or the army, to keep a school or be an assistant in one. M. Pellapra, a party in these corruptions, who at first absconded, has returned to Paris and surrendered himself for trial.

In SPAIN no one knows what will turn up to-morrow. Rumours of conspiracies and counter conspiracies prevail. Bands of Carlists pervade certain districts robbing and murdering and setting the government at defiance.

In PORTUGAL, the civil war is brought to a close, and there is temporary peace, and they who were lately shooting at each other are now walking arm in arm the streets of Lisbon.

The king of BELGIUM it is said is troubled with indications of insanity and is desirous of abdicating in favour of his Queen as Regent.

In ITALY, rumors of divers sorts are current. Pope Pius is restrained on the one hand in his projects of reform by the opposition of his Cardinals and the threats of Austria, and it is said also of France, and impelled forward on the other hand by the popular voice, that is clamorous for new concessions. A difficult position, indeed, and his holiness if sincere, in the avowal of his objects, deserves Protestant sympathy. There are those who maintain however that he is only deluding his people with the shadows of reforms, carefully reserving the substance. Cardinal Gizzi, the Pope's late Secretary has resigned, and Cardinal Ferretti has been appointed his successor. Two decrees have been issued by the Pope, one authorising the formation of a national guard, the other sanctioning the establishment of Rail roads.

From the UNITED STATES and MEXICO we learn that General Scott had advanced to Puebla and was awaiting reinforcements. An action had taken place on the route from Vera Cruz to the Capitol, in which the Mexicans were defeated with the loss of 100 men, the Americans lost about 50. No certain intelligence of the result of the Mexican Presidential election had been received. President Polk was engaged in making the tour of the New England States.

ECONOMY OF HUMAN LIFE.

Prudence.

HEAR the words of prudence; give heed unto her counsels, and store them in thine heart. Her maxims are universal; and all the virtues lean upon her; she is the guide and mistress of human life.

Put a bridle on thy tongue; set a guard before thy lips; lest the words of thine own mouth destroy thy peace.

Let him that scoffeth at the lame take care that he halt not himself; whosoever speaketh of another's failings with pleasure shall hear of his own with shame.

Of much speaking cometh repentance; but in silence there is safety.

A talkative man is a nuisance to society; the ear is sick of his babbling; the torrent of his words overwhelmeth conversation.

Boast not of thyself, for it shall bring contempt upon thee; neither deride another, for it is dangerous.

A bitter jest is the poison of friendship; and he who restrains not his tongue shall live in trouble.

Furnish thyself with the accommodations proper to thy condition; yet spend not to the utmost of what thou canst afford, that the providence of thy youth may be a comfort to thy old age.

Avarice is the parent of evil deeds; but frugality is the sure guardian of virtues.

Let thine own business engage thy attention; leave the care of the state to the governors thereof.

Let not thy recreations be expensive; lest the pain of purchasing them exceed the pleasure thou hast in their enjoyment.

Neither let prosperity put out the eyes of circumspection, nor abundance cut off the hands of frugality; he that too much indulgeth in the superfluities of life shall live to lament the want of its necessaries.

Trust no man before thou hast tried him; yet mistrust not without reason; it is uncharitable.

மனுவாழ்வின் ஒழுங்குப் பிரமாணம்.

புத்தி.

புத்தியின் சொற்கள். அத்திலோசனகவாக் கவன். அவற்றை உன்னிருதயத்திற் கூட்டிவை. அதின் நீதிமொழிகள் சாதாரணம். சகல சன்மா ர்க்கமும் அதிற் சாரும். அது மனுவாழ்வின் வழிகா ட்டியும் எசமாட்டியுமாய் இருக்கின்றது.

உன் சொந்த வாய் மொழிகள் உன் சமாதானத் தை அழியாமல் முதல் உன் உதடுகளுக்குக் காவல் வை. உனது நாவுக்குக் கடிவாளமீடு.

முடவன இகழ்கிறவன் தான் முடமாகாதபடி எ ச்சரிக்கையாய் இருக்கக்கடவன். மற்றவர் குற்றங் களை மகிழ்வான் பேசுநீரவனெவனோ அவன் தன் சுய குற்றங்களை வெட்கும்படி கேட்கக்கடவன்.

அதிக பேச்சில் மனஸ்தாபம்வரும். அமைதிய் லோ அச்சமில்லை

அதிகபேச்சன் சபைக்கு அலட்டன் அவன் அ லட்டுக்காதுக்கு நோய். அவன் சொற்களின் பாய் ச்சல் சம்பாஷனையை அழித்தும்.

உன்வண்பற்றி வீழ்ப்புபேசாதே. அது உனக்கு நீ ன்தையாய்முடியும். பிறரை இகழாதே அதனால் மோசம்.

கடுஞ்சாரசம் சீனேகத்துக்கு நஞ்சு. தனது நா வை அடக்காதவன் துன்பப்படுவன்.

உனதளமையிற் சம்பாத்தியம் உன் முதுமைக்கு உதவும்படியாகவும் இன்னும் உன்றற் செலவழிக் கக்கடியாவது முழுவதும் செலவிடாமலும் உனது நிலைக்குச் சரியான சுகங்கூலம் உன்வண்பு பேணு.

பேரானே தீவினகளுக்கும் பிதா. நீருவாகமோ சன்மார்க்கத்தைத் தாபரிக்குந் தவலவன்.

ஊர்க்காரியத்தை ஆளுகைகாரர் விசாரிக்கவிட் டு உன் கவனம் உன் சுயகாரியத்தில் உட்படக்கட வது.

இவாப்பாற்றியால் வரும் இன்பத்துக்கு அதற்கீடு கு செலவினால் வருந் துன்பமீகாமல் உனதிவாப்பா ற்றி அதிக செலவில்லாந்ருக்கக்கடவது.

செல்வ விருத்தி சர்வாவதானத்தின் கண்கவாப் பிடுங்காமலும் இருக்கம் நீருவாகத்தின் கைகவாந் தறியாமலும் இருக்கக்கடவன். வாழ்வின் மட்டுக்கு மேலதிகக் சீலிக்க இடங்கொடுக்கிறவன் அதில் உ ண்ணை உடுக்க இல்லாமற் புலம்புபடியாக இருப் பன்

சோதிக்கமூன் ஒருவனையும் நம்பாதே இன்னு ன் காரணமில்லாமல் அவாம்பிக்கை கொள்ளாதே அது பாவம்.

TO CORRESPONDENTS.

A correspondent from Colombo inquires—1. why the Catholic Press at that place was suspended? and 2. If the new Superintendent is competent for his duties?—We will publish his inquiries, though it is not likely that they will meet with solution in our columns. We must respectfully decline the request to render into Tamil; the address to Mr. Layard by his friends at Trincomalie.

SUPPLEMENT TO THE உதயதாரகை—MORNING STAR.

எம். புத்தகம் சந்திக்க யள்.] துயாசா ௭௫. புட்டா. ௩. கூ. தேதி வியாழக்கிழமை Thursday, Sep. 9, 1847. [Vol. VII. No. 17.]

MEETING OF THE LEGISLATIVE COUNCIL.

According to announcement the Council met at 3 o'clock yesterday. The Governor was received with the usual salute, a Guard of honor and a brilliant Staff being in attendance. Lord Torrington wore his splendid uniform, Star and Ribbon; Sir James E. Tennent displayed his insignia of Knighthood over a magnificent Court Dress, eclipsing all present in splendour and personal grace. General Smelt was of course in full dress. So was Mr. MacCarthy, the new Auditor General, in whose evident distress we could not help deeply sympathizing. It was bad enough for a gentleman of his jolly proportions to be squeezed into a tight thick uniform of blue, scarlet and gold; but who could have advised him to commit the insanity of encasing his neck in a stiff military stock! Black coats, and white vests and neckcloths were at a premium amongst the other Members of the Council, and the enormity of lemon kid gloves was not confined to Lord Torrington—it was perpetrated by gentlemen of sense at the lower end of the Table, from whom better things might have been expected. The Tamil Member of Council, was clad in flowing robes of finest muslin—graceful but effeminate looking, and a good deal of attention was directed to him in consequence of his being attended by a Brahmin Priest, who carried a small silver pot containing Ganges water, of which the Heathen Legislator thrice partook while joining his Christian compeers in swearing allegiance to Queen Victoria. There was a large attendance, including a few ladies, and the Council Room presented an appearance of more than ordinary brilliancy and animation.—*Obs. Aug. 31.*

Address of His Excellency The Right Honorable Viscount Torrington at the first Meeting of the Legislative Council, Aug. 30th, 1847.

GENTLEMEN OF THE LEGISLATIVE COUNCIL.

On this the first occasion of my calling you together, to aid me with your deliberations, I cannot withhold the natural expression of my sincere and confident hope that in all our approaching discussions, the utmost good feeling and cordiality will prevail among the members of the Legislature of this Island. I firmly trust that the advancement of the great interests of the Colony, the improvement of the condition and extension of the happiness of its inhabitants, without distinction of race or caste or colour, will be the one great object of our united exertions.

I am deeply sensible of the weight of responsibility that rests upon me, not lessened perhaps, by my own appreciation of difficulties from which I shall not shrink. No effort will be wanting on my part or on that of my Executive Advisers to prepare for your consideration such measures as may be best calculated to promote the prosperity and advance the happiness of the whole community; and I shall at all times fully appreciate the advantage which will be derived from the suggestions which your experience and ability must enable you to afford me. I have every confidence that the cordial union of our efforts, and the cautious exercise of our perseverance will secure to this valuable Colony, under the blessing of Divine Providence, those advantages and benefits which it is the anxious wish of Her Majesty's Government it should receive.

It is my good fortune to have come among you at a time, when the general health of the community is entirely satisfactory; and when the sickness and mortality which have sometimes afflicted the inhabitants of certain Dis-

tricts have been mercifully withheld.

I may likewise congratulate you upon the improving aspect of the commercial relations of the Colony, and I trust that at no distant period, the cloud which has for some time hung over them will have entirely passed away.

The position of our Coffee Planters appears to have become generally more satisfactory. The immigration of labourers from the opposite coast has been unusually numerous although their arrival has to a great extent taken place earlier than the demand for their labour required; but there is reason to expect, that the facilities for gathering in the abundant crops in the Coffee Districts, will be sufficient for the purpose, and that the enterprise of our Capitalists will be amply rewarded.

The prospects of the Revenue for the current year, as far as we can at present judge, are more favourable than circumstances might have led us to expect. Although there is a slight decrease in the total receipts for the first 5 months as compared with the corresponding period of last year of £1,196 9 5 which falls principally under the head of Sales of Land.

At the same time the expenditure has been diminished during the past 6 months as compared with a similar period of last year to the extent of £6,909 14 9 arising in a great measure from the suspension of public works, the progress of which was not immediately and essentially necessary. Considerations of prudence induced me with great reluctance to adopt this step not long after my arrival.

You will learn however with much satisfaction that the Revenue derived from Customs during the first 7 months of the present year has fully equalled or slightly exceeded, the Revenue from the same source during a similar period in the last year amounting in the former to £92,573. 13. 10. and in the latter to £92,328 0 1, notwithstanding the diminution which has taken place in the amount of Duty on Cinnamon exported of £3,991 15 0 which there is reason to think will be amply made up before the end of the year. During the present month or rather from 26th July to 25th August the Customs Collections have amounted to £11,375.6.9. while during the same period of last year they amounted only to £8,731 18 4 shewing an increase for the former month of not less than £4,643 8 5 which comprises an increase in the ordinary duties of £1,242 15 5 the rest being made up of Cinnamon duties. I am informed that the 1st and 2d qualities of Cinnamon are being now shipped in considerable quantities which will materially affect the returns for the remainder of the year although Cinnamon of the 3d quality is not at present likely to be largely exported.

Upon the whole therefore we have every reason to anticipate that the total revenue for the current year 1847, will at its close be found to exceed the revenue of 1846, and with little doubt the estimated revenue for the year itself.

But it is my unwelcome duty to inform you Gentlemen, that the total revenue of the year 1846, fell short of that of 1845, by the sum of £37,742 11 2½ amounting for the year 1846 to £416,403 15 2½ while for the year 1845, it yielded £454,146 6 6. the expenditure however of 1846, exceeded the revenue for the same period by the sum of £1,801 13 7½ and was greater than the expenditure of the previous year by the sum of £49,972 17 0. But a portion of the expenditure of 1846, was incurred under the notes of previous years so that the actual excess of expenditure for the service of 1846, over the income of the year

must be reduced to £59,207. 5. 3.

I have directed tables to be prepared shewing the facts which I have mentioned and some others in a clearer manner, than I could otherwise exhibit them to you, and I now lay them upon the table. From these you will gather, that the decrease "on sales of land" in 1846, amounted to not less than £24,892 9. 9 while there was an increase, on the Sales of Salt to the extent of £1,902. 13. 2½ and of Blank Stamps to the extent of £1162. 10. 8½.

I next proceed to the condition of the Ordinances which were passed by you during the Session of 1846, and which have been submitted for the signification of Her Majesty's pleasure. Of the thirteen Ordinances alluded to, you will be gratified to learn that eleven have been confirmed by Her Majesty, two only have been disallowed of which one (No. 4) "for determining and declaring the rank and precedence of the Bishop of Colombo and of the Chief Justice of the Island of Ceylon" is to be again submitted to you, to be re-enacted with certain amendments.

The other disallowed Ordinance (No. 2) "To provide for the management of Budhist Wiharee and Dewales in the Kandyan Provinces," is one which involved so many important considerations and had occupied so much of your time and attention, after having been the subject of long and anxious consideration on the part of my lamented Predecessor, that I should have felt that some explanation might possibly be expected from me, even had I not received instruction to lay before you the grounds upon which Her Majesty's Government have felt it their unavoidable duty, not to advise Her Majesty to confirm the Ordinance.

Her Majesty's Government concede that the Budhists should be free to celebrate their religious rites, and to hold all the places and property devoted to their worship, without molestation either on the part of Government or any one else. But they observe, that the Ordinance was framed upon the principle, not only that we are bound to secure the Budhist from molestation and injury in their persons or their property, but even to advance farther, and by Legislative Enactment interfere and take a part in the appointment and removal of Priests and the internal discipline of the Ministers of the Budhist religion. They object not only to the powers given to the Committee named in the Ordinance, but to the appointment of any insular Committee by positive enactment. They do not desire to prevent the Budhists from taking the management of their religious affairs into their own hands; and as regards their proprietary rights they conceive they may be enforced and defended like the proprietary rights of any corporate body; or that any powers necessary for that purpose might be brought within the scope of one complete and distinct enactment.

But to separate the British Government from all active participation in the practices of a heathen worship they conceive to be a plain and sure though most urgent duty.

"It is not without regret," remarks Her Majesty's Secretary of State, "That I observe, that these instructions are opposed to the opinions and the wishes of nearly all the members of the local Legislature. To their superior knowledge of all local affairs, I cannot too unreservedly defer, but the present is a case in which the principles brought into debate, depend, not upon local circumstances, but upon considerations, which can be appreciated

with equal clearness in whatever country they may be discussed;—I am well assured that the members of the Legislature of Ceylon are not less earnestly attached to the maintenance of the sacred principle in question, than are the members of Her Majesty's Government." The general confidence which Her Majesty's Government are disposed to place in the local Legislature will be apparent to you, from the fact that additional instructions have been recently issued to me, under the sign manual, and signet by which so much of the former instructions has been revoked, and directed that no Ordinance should be made to take effect until Her Majesty's pleasure had been first signified thereon, excepting only in the case of the Supply Ordinance or in any other case, in which the delay incident to a previous reference would be productive of serious injury or inconvenience.—Provision is now made that all Ordinances passed by the Governor with the advice of the Legislative Council, shall take effect and come into operation as Law from and after the date of the promulgation hereof, or from the time at which it shall be enacted that such Ordinances shall take effect.

I now proceed to make a few remarks upon some of the Ordinances which I propose to introduce.

Certain doubts having lately arisen as to the legality of the powers assumed by Courts of Requests, and carried out by their Officers of seizing immoveable as well as moveable property in execution, it has become necessary to clear up all such doubts—to indemnify such Officer in respect to the past—and to confer upon the said Courts a power which in this country is indispensable to their utility. I have therefore directed the draft of an Ordinance to be laid before you for this purpose.

The Managers of the Saving's Bank having for a long time acted upon rules at variance with the Ordinance under which that Institution was established and consequently illegal, although the rules themselves are otherwise unobjectionable and indeed desirable, I have directed the preparation of an Ordinance, to indemnify the managers and to ratify the rules.

It is also my intention to lay before you, the draft of an "Ordinance to amend in certain respects, the Law of marriages and to provide for the better registration of marriages, Births and Deaths, &c." The members of this Council must be well aware of the anxiety which has long prevailed among all classes of the community for the enactment of a plain, equitable and uniform Law of marriage, but as my observations upon this subject would necessarily be somewhat extended I reserve them until the draft itself shall be in your hands.

Strong representations having been made to Government of the impolicy of the restrictions imposed by the existing law upon the inheritance and alienation of service Parveny lands I have directed the preparation of an Ordinance having for its object the abandonment of those restrictions, and I confidently anticipate that one among the good results of such a measure, will be the removal of a fruitful source of vexatious litigation.

The impossibility of properly watching and maintaining the legal rights of the crown at Outstations, in the absence of local legal advisers—the frauds connected with the service of process—and the delays which parties contesting the claims of the Crown are enabled to interpose in the present state of the law, have proved to be serious obstacles to the adjustment of the public accounts, and in other respects to the orderly despatch of business. I have therefore directed an enactment to be prepared, which shall establish the right of the Crown to insist upon the hearing of suits in which it is interested, as soon as possible after they are ripe for trial—to remove such suits when it shall think fit from any outstation court to the principal Court of the circuit—and which shall make such provisions as

shall effectually defeat the purpose of those parties litigating with the Crown, who keep out the way of the process-server and thereby strike off indefinitely the judgment which they know must be against them. An Ordinance embodying these provisions will be laid before you.

I regret to have to state to you that the draft of a most important Ordinance for "Regulating the better administration of Estates" has been fruitlessly in circulation among the several District Judges for nearly two years without eliciting from those functionaries that amount of practical assistance or those useful observations as to the details of the measure, which their experience of the working of the present Testamentary Laws must qualify them to furnish. Until further reports upon this subject can be procured and have been maturely considered by my Law Officers, I shall not feel justified in laying the Ordinance upon this table.

The Draft of an Ordinance for the amendment of the Law relating to Fiscals is already in circulation, but as many opinions will have to be taken upon its numerous provisions it is doubtful when it will be in a proper state to lay before you.

In concert with the Government of India, I have every hope that in a short time, we shall be in a position to adopt such measures, as will be calculated to place the immigration of Indian Labourers or Coolies into this Island upon a wholesome and satisfactory footing.

The importance of a constant and well regulated stream of immigrants, for the extension of our new articles of production, and not less so for the maintenance even of those valuable estates which are already in cultivation, cannot possibly be overrated. Hitherto the natives of India have annually come over from the neighbouring Coast, in thousands and tens of thousands of their own free choice without the authorization and in some degree in opposition to the regulations of the Indian Government. My attention has been called by the Chamber of commerce of Colombo to the practical inconvenience arising from the absence of a legal enactment for the regulation of the office of the Master Attendants of the several outports of the Colony. I have directed the draft of an Ordinance for the purpose to be prepared, which will soon be in readiness for your consideration and having been prepared in communication with several experienced commercial authorities, I trust it will be found efficient and satisfactory.

Communications have passed between this Government and that of India, having for their object the removal of the restrictions which have hitherto been in force for the prevention of voluntary and unregulated emigration of the natives of India from their own country, so far as relates to the Island of Ceylon. I am given to understand that these restrictions will be entirely removed, so soon as an Ordinance shall have been passed by the Legislature of this Island to prohibit the re-emigration of the natives of India from it, to other and distant parts. Such an Ordinance will therefore be shortly laid before you.

But I am persuaded that you will agree with me, that this can only be regarded as the first and initiative step, towards more complete and systematic legislation upon the general question of Cooly Immigration. Our duty towards them in fact begins from the moment they set foot upon our shores: a duty the more sacred, the more imperative, and not less difficult, because they are destitute and almost helpless strangers seeking at the distance of several hundred of miles from their homes, a moderate recompense for the labour of their hands, under European masters to whom their services are indispensable. Do they not demand therefore the especial protection and encouragement of our legislature, no less than they require the control of our laws.

To effect this object, which circumstances daily brought under my notice appear to me to render imperatively necessary, the draft of an Ordinance will be prepared with as little delay as circumstances and the collection of all the requisite preliminary information will permit.

Not altogether unconnected with this subject is that of a projected Railway communication between Colombo and the Coffee districts. I have every reason to believe that such an undertaking to the extent in the first instance of 32 miles, will be not long delayed. I have received the authority of the Right Honorable the Secretary of State, to submit for your consideration an Ordinance having for its object the facilitating this desirable undertaking and to give to its projectors such privileges and power as cannot fail to secure the ultimate accomplishment of the end in view, with advantage to the public and to the shareholders.

As soon as I have received information that the arrangements of the company are sufficiently matured, and the requisite proportion of the subscribed capital has been paid up, I shall not fail to submit to you such an Ordinance as may be required for the purpose.

Increased facilities of postal communication with England will, I hope, be shortly afforded by an arrangement with the directors of the Peninsular and Oriental Steam Navigation Company, which has been already sanctioned by the Lords of the Treasury, according to which one of the Steamers of that Company will be dispatched monthly from Galle to Bombay, touching at Colombo, and returning by the same route.

I am in communication with the Government of Bombay, upon the subject of the regular transmission of the English mails by this opportunity; by which means the Government Steamer *Seaforth* may in future be employed upon the more legitimate objects of its original equipment.

Gentlemen, the estimates for the ensuing year, are in course of preparation, and will shortly be laid before you.

I trust we shall have every reason to look forward to an increase of prosperity in all the industrial departments of the colony; and that gradual and progressive improvement in the state of the public finances, will permit important measures to be entertained, calculated to promote the general improvement of the country, the augmentation of its resources, and the amelioration of the social condition of its inhabitants.

You may possibly have expected from me, a clearer exposition of the views of Government, upon several important matters, which have for sometime engaged the attention and raised the expectations of the community. The caution which it is incumbent on me to observe in all matters calculated prematurely to disturb the public mind, ever ready to magnify either its hopes or its fears, induces me to delay for the present any further declaration of my views.

One assurance, however, I can offer you with the utmost confidence and entire good faith. It is that Her Majesty's Government are profoundly interested in the future progress of this colony towards improvement in wealth, prosperity and happiness. None can estimate more highly than they do, the value of its resources, and the advantages which nature has bountifully bestowed upon it.

If the same degree of attention of interest and of labour, which have been devoted at home, to the consideration of its wants, shall be concentrated here, (as I cannot permit myself to doubt that it will be upon the consideration and maturing of the measures best calculated to ensure its prosperity, I am sanguine enough to hope, that Ceylon will gradually become one of the most important and successful of the possessions of the British Crown.

Let our efforts then be united with earnestness for the attainment of this great object.